

...Τούτη ή μάνα πού σκάβει, πρωΐ-πρωΐ, τήν ἔρημο τοῦ
Β. Καμερούν καί φυτεύει σπόρους καλαμποκιοῦ,
ζωσμένη τό παιδί της στήν πλάτη...
εἶναι μιά εἰκόνα πού συναντᾶς σέ κάθε βῆμα σου,
σ' αὐτόν τόν σκληρό τόπο...
κι' εἶναι μιά εἰκόνα πού μᾶς μοιάζει καί δέν μᾶς
ἀφήνει
οὐτε λεπτό νά ξεχάσουμε τό:
τί ήλθαμε νά κάνουμε σ' αὐτόν τόν τόπο...
Πορευόμαστε ἀνάμεσα σ' αὐτόν τόν κόσμο καί
προσπαθοῦμε νά καλλιεργήσουμε τίς καρδιές τῶν
ἀνθρώπων νά γίνουν,
γῇ ἐπιδεκτική ἀγιασμοῦ γιά νά σπείρουμε τόν Λόγο
τοῦ Θεοῦ...
Καί ὅπως τούτη ή μάνα ἐλπίζει στό μέλλον τοῦ
παιδιοῦ της...
παλεύει γιά τό μέλλον τοῦ παιδιοῦ της...
μέχρι νά ἀνδρωθεῖ...
Ἐτσι καί ἐμεῖς σπέρνουμε τόν Λόγο τοῦ Εὐαγγελίου
«ἐπ' ἐλπίδι»...
καί ἐλπίζουμε...
σέ καιρούς εὐκράτους...
στή ριζοβολία...

στή βλάστηση...
στήν ἀνθοφορία...
στό δέσιμο τῶν καρπῶν...
στήν ώριμανσή τους...
Οπως ἐλπίζουμε καί στήν εἴσοδο καί ἄλλων ἐργατῶν
γιά τήν ὥρα τοῦ θερισμοῦ...
γιά τή συγκομιδή...
γιά τή διανομή τῶν ἀγαθῶν...
γιά τήν προσφορά τους ἐπάνω στό Θυσιαστήριο...
γιά τή μετοχή στήν Ένσάρκωση... στήν Γέννηση...
στό Πάθος
καί τήν Ανάσταση...

Τοῦτος εἶναι ὁ δικός μας ὁ ἀγρός...
καί ἀπό ἐδῶ Σᾶς εὐχόμαστε «Καλά Χριστούγεννα»
καί ζητᾶμε τίς εὐχές Σας γιά τά δικά μας
Χριστούγεννα,...
τά Χριστούγεννα τῶν ἐλπίδων μας... νά γεννηθεῖ καί
νά ἀνδρωθεῖ ὁ Χριστός στίς καρδιές τῶν νεοφύτων
ἀδελφῶν μας...

